ΜΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

Ὁ ΜΕΣΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ„

ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΕΙΔΕ ΙΝΔΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Ὁ πρῶην πρεσβευτὴς τῶν Ἰνδῶν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας κ. Μέττα ἔγραψε τὴν κατωτέρω σκιαγραφίαν τοῦ μέσου Ἀμερικανοῦ. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Οὐάσιγκτον Πόστ» καὶ τὸ «Τάϊμς Χέραλντ» καὶ μετεδόθη ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν τῆς Βομβάης.

Ὁ ὁρισμὸς «κοινὸς ἢ μέσος ἄνθρωπος» μιᾶς χώρας εἶναι ἔννοια ἀφηρημένη. Δὲν εἶναι πάντοτε, εὔκολο νὰ ἀναπτυχθοῦν κοινὰ χαρακτηριστικὰ ἀνάμεσα σὲ ἕνα λαὸ καὶ ἀντοῦ ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις στὴν πραγματικότητα κάθε ἄτομο εἶναι καὶ μία ἐξαίρεσις. Πάντως, ὅπως λέει ὁ Ἄλντλ Γουΐτμαν ὑπάρχει μιὰ μέση δημοκρατικὴ καὶ κοσμικὴ ἰσότης» στὴν Ἀμερικὴ ποὺ ἐπιτρέπει γενικοὺς χαρακτηρισμούς.

Ὁ μέσος ἄνθρωπος τῆς Ἀμερικῆς εἶναι φιλόξενος, χωρὶς τύπους καὶ πρὸ παντὸς γενναιόδωρος. Εἶναι ἐξωστρεφὴς καὶ ὄχι δειλὸς καὶ ἐπιφυλακτικός. Ἔχει ἀξιοπρέπεια, αἰσιοδοξία καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του. Ὅταν συναντᾶς ἕνα Ἀμερικανὸ καὶ τὸν ρωτᾶς πῶς εἶναι δὲν θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ «ἔτσι καὶ ἔτσι» ἢ «ἀκόμα δὲν πέθανα» ἀλλὰ θὰ σοῦ πῇ «καλά, περίφημα. Ποτὲ μοῦ δὲν ἐπιθανόμουνα καλύτερα». Αὐτὸ δὲν εἶναι ἁπλῶς τυπικό. Ἀπορρέει ἀπὸ μιὰ ἔκφρασι ἐλπίδος καὶ αὐτοπεποιθήσεως.

Τὸ γνωμικὸ «τὸ δύσκολο γίνεται ἀμέσως, τὸ ἀδύνατο χρειάζεται λίγο περισσότερο χρόνο» δὲν εἶναι σχῆμα λόγου στὴν χώρα αὐτή. Εἶναι ἀντανάκλασις τῆς ἀμερικανικῆς ἰδιοσυγκρασίας ποὺ εἶνει στὴν κατάκτησι νέων πονόρων, στὴν καταπληκτικὴ τεχνολογικὴ ἀνάπτυξι, στὴν ἀπόκτησι πλούτου καὶ δυνάμεως.

Ὁ Ἀμερικανὸς κυττάζει μπροστά του, στὸ μέλλον, ἡ κίνησίς του δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὸ παρελθόν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ τελευταῖον αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ δὲν ἔχει καὶ πολὺ παρελθόν. Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι μιὰ χώρα, ἀπὸ τὶς λίγες, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν εὐλογία ἢ τὴν κατάρα μιᾶς πλούσιας σὲ γεγονότα καὶ χρόνια ἱστορίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἕνας λαὸς πρακτικὸς καὶ ποὺ ζῇ στὴν πραγματικότητα. Δὲν εἶναι δογματικοί. Πολὺ λίγο ἀσχολοῦνται μὲ ἀφαιρέσεις καὶ θεωρίες καὶ δυσπιστοῦν στὶς θεωρίες. Τὸ Ἀμερικανικὸν πνεῦμα εἶναι στὴ βάσι του μηχανολογικό, εἶναι ἐμπειρικό, ἐξερευνητικὸ καὶ πρακτικό. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι οἱ καλύτεροι στὸ νὰ προσαρμόζουν τὶς ἀνακαλύψεις, στὸ νὰ κάνουν βελτιώσεις καὶ ἀνανεώσεις, στὸ νὰ παράγουν καὶ νὰ ἐπαναπαράγουν σὲ μαζικὴ κλίμακα. Πιστεύουν στὴ δράσι, στὴν συνεχῆ ἀλλαγὴ καὶ στὰ μεγαλύτερα καὶ καλύτερα πράγματα.

Δὲν λέω ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀνθρώποι ἢ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν ἀφοσιωθῆ στὴν βασικὴ ἔρευνα τῶν πραγμάτων, στὴν Ἀμερική. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι αὐτὸ εἶναι ἡ σημερινὴ Ἀμερική, ἀνεξαρτήτως τῶν πολυαρίθμων εὐτυχῶν εὐνοϊκῶν συμβάσεων, ὀφείλεται στὸ αὐτὸ τὸ δυναμικὸ πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ποὺ πιστεύει στὴν διαρκῆ κατάκτησι καὶ τιθάσευσι τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως καὶ ποὺ δὲν ἐννοεῖ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἥττα.

Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἀπέκτησεν ἀπαράμιλλον δύναμιν, πλοῦτο καὶ παραγωγικότητα σὲ πολὺ σύντομο χρόνο καὶ ὅτι τὸ Ἀμερικανικὸ ἐπίπεδο ζωῆς εἶναι σήμερα τὸ ὑψηλότερο τοῦ κόσμου. Παρ' ὅλην ὅμως αὐτὴ τὴν ἄνοδο δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ὁ μέσος Ἀμερικανὸς κατοικεῖ, στὸν 44ον ὄροφο τοῦ ξενοδοχείου Γουόλντορφ Ἀστόρια τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐργάζεται στὸν 44ο ὄροφο τοῦ Ἐμπάϊρ Στέητ Μπίλντινγκ, ὁδηγεῖ ἕνα τεράστιο αὐτοκίνητο μὲ τρομακτικὴ ταχύτητα στὶς μεγάλες λεωφόρους, παντρεύεται καὶ ξαναπαντρεύεται σὰν τοὺς ἀστέρες τοῦ Χόλλυγουντ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι τύποι οἰκιακοί». Ἀγαποῦν τὶς οἰκογένειές τους, τὰ σπίτια τους καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἐργασία τους, ποὺ εἶναι σκληρή. Συνεχῶς ψάχνουν νὰ βροῦν μηχανήματα ποὺ ἀντικαθιστοῦν τὸν ἄνθρωπο γιατὶ ἕνας ἄνθρωπος στὴν Ἀμερικὴ εἶναι περισσότερο δαπανηρὸς ἀπὸ τὴν μηχανή.

Ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ποσοστὸ ἐξοικονομήσεως δὲν εἶναι ἀνάλογο γιατὶ ἔχουν ἕνα συναίσθημα ἐνοχῆς ὅταν δὲν ἔχουν νὰ κάνουν τίποτα.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἐργασίας, τῆς ἀποδόσεως καὶ τῆς παραγωγικότητος — ποὺ συμπίπτει κατὰ τρόπο εἰρωνικὸ μὲ τὴν κομμουνιστικὴ ἀντίληψι — οἱ περισσότεροι Ἀμερικανοὶ μὴ ἐξαιρουμένων τῶν πλουσίων δὲν μποροῦν νὰ ἀνεχθοῦν ὅτι κάτι ποὺ μποροῦν νὰ κάνουν καὶ πρέπει νὰ κάνουν καὶ πρέπει νὰ ἀνατεθῇ σὲ ἄλλον.

Οἱ ὑπηρέτριες στὰ σπίτια εἶναι σπάνιες καὶ πολυέξοδες. Ἔτσι τὸ ἀντρόγυνο καὶ τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ κάνουν ὅλες τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, νὰ μαγειρέψουν, νὰ πλύνουν τὰ πιάτα, νὰ σκουπίσουν καὶ νὰ πλύνουν τὰ ροῦχα τους.

Πάντως ὑπάρχει ἕνας βαθύτερος λόγος γι' αὐτὴν τὴν κοινὴ τάσι πρὸς τὴν ἐργασία. Οἱ Ἀμερικανοὶ πιστεύουν ὅτι μὲ βάσιν τῶν ἴσων εὐκαιριῶν δηλαδὴ σὲ ἕνα ἐλεύθερο πεδίο χωρὶς ἰδιαίτερες προτιμήσεις μποροῦν νὰ ἀνέβουν ὅλα τὰ σκαλοπάτια τῆς κλίμακος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς δημοσίας ζωῆς.

Μὴ ἔχοντας μιὰ κληρονομικὴ μοναρχία ἢ φεουδαρχικὴ παράδοσι καὶ μὲ μιὰ οἰκονομία ποὺ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματά της διαρκῶς ἐπεκτείνονται, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπέκτησαν μιὰ ἐξίσωσι ποὺ ἀτονεῖ σὲ μέγιστο βαθμὸ τὴν πάλη τῶν τάξεων ποὺ συμβαίνει σὲ ἄλλες χῶρες. Ὁ Ἀμερικανικὸς κεφαλαιοκρατισμὸς ἔχει μεταστραφῆ στὰ τελευταῖα 30 χρόνια καὶ παρ' ὅλον ποὺ πάντοτε δὲν ἀναγνωρίζεται, ὑφίσταται ἐκ μέρους τοῦ κράτους ἔλεγχο, προγραμματισμὸ καὶ ἐπέμβασι.

Παρ' ὅλον ποὺ οἱ Ἀμερικανοὶ συγκεντρώνουν τὸ ἅπαντον τῶν προσπαθειῶν των γιὰ νὰ κερδίσουν χρήματα καὶ νὰ περνᾶνε ἄνετα, δὲν πιστεύουν στὴν συγκέντρωσι τοῦ πλούτου. Ἕνας Βρετανὸς κοινωνιολόγος παρετήρησεν ὅτι ἐνῶ ἡ ἀπόκτησις χρήματος σημαίνει πολλὰ γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς, ἡ κατακράτησις του εἶναι σχετικὰ μᾶλλον ἀσήμαντος. Καὶ μὲ αὐτὸ ἐξηγεῖται ἡ ἀμερικανικὴ γενναιοδωρία τόσον ἡ ἀτομικὴ ὅσον καὶ ἡ συλλογική.

Ἴσως σὲ καμμιὰ χώρα οἱ ἄνθρωποι δὲν δίνουν τόσο εὔκολα, ἐλεύθερα χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν οὔτε σχεδὸν τὸ κόστος ἐκείνου ποὺ δίνουν. Αὐτὸ δὲν εἶναι συνάρτησις τῆς ὑπεραφθονίας γιατὶ ὑπάρχουν περιπτώσεις ἀτόμων ποὺ δίνουν μὲ προσωπικὴ στέρησι. Φοιτηταὶ Πανεπιστημίου δὲν ἔφαγαν ἕνα μεσημέρι γιὰ νὰ συγκεντρώσουν τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ νὰ ἔλθῃ ἕνας ξένος φοιτητὴς νὰ σπουδάσῃ.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ὑλικὴ ἐπιτυχία εἶναι ἀπὸ τοὺς πρωτεύοντας σκοποὺς τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία μετρᾶται μὲ δολλάρια. Αὐτὸ ὅμως συνοδεύεται μὲ τὸ αἴσθημα τῆς ἐννοίας τοῦ πλησίου ποὺ εἶναι θετικὴ ἀπόδειξις ἀνθρωπιᾶς.

Ἡ δουλειὰ εἶναι σκληρή, ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ταχύτατος καὶ παραλλήλως ὁ Ἀμερικανὸς θέλει νὰ χαρῇ, νὰ χαρῇ τὸ κάθε τί, το αὐτοκίνητο, τὴν διάλεξι, τὸ πάρτυ, τὶς διακοπές του καὶ τοῦ ἀρέσει συνάμα νὰ σκέφτεται «χαρούμενος».

Αὐτὴ «ἡ ἐπιδίωξις τῆς εὐτυχίας» ὑπάρχει μόνο σὲ ἕνα Καταστατικὸ Χάρτη, στὸ Ἀμερικανικὸ Σύνταγμα.

Ἀπὸ τὴν κούνια τους ἕως τὸν τάφο οἱ Ἀμερικανοὶ αὐτὸ ἀκριβῶς προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόσουν. Τὰ σχολεῖα παρέχουν πᾶν μέσον ψυχαγωγίας καὶ ἀκόμα τὰ νεκροταφεῖα εἶναι διακοσμημένα μὲ τέτοιο τρόπο σὰν νὰ θέλουν νὰ διασκεδάσουν τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου.

Ὁ Ἀμερικανὸς εἶναι κοινωνικός. Τοῦ ἀρέσει νὰ κάνῃ παρέα καὶ τοῦ ἀρέσῃ νὰ ἀρέσῃ. Τρελλαίνονται γιὰ συγκεντρώσεις παντὸς εἴδους, γιὰ καταπληκτικὰ πάρτυ.

Αὐτὸ ὀφείλεται ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ στὴν ἀντίδρασι ποὺ ἔφερε ἡ ἀπομονωμένη ζωή τους στὰ πρῶτα χρόνια τῆς κατοικήσεως αὐτῆς τῆς Ἠπείρου, καθὼς καὶ στὸν ὠργανωμένο τρόπο ζωῆς ποὺ ἔχουν ἐπιτύχει. Οἱ Ἀμερικανοὶ τρέμουν τὴν μοναξιά. Αὐτὸ τοὺς ἔχει δημιουργήσει τὴν ἔννοια τῆς κινήσεως. Δὲν διστάζουν νὰ πᾶνε 1000 μίλλια μὲ τὸ ἀεροπλάνο γιὰ νὰ δώσουν μιὰ δάλεξη ἢ 50 μίλλια μὲ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ παρευρεθοῦν σὲ ἕνα γεῦμα ἢ μιὰ συγκέντρωσι.

Ἀλλάζουν τόπο κατοικίας χωρὶς αἰσθηματισμοὺς γιὰ τὸ μέρος ποὺ ἔμεναν. Πηδοῦν ἀπὸ ἕνα ἐπάγγελμα στὸ ἄλλο.

Ὅλα, αὐτὰ γίνονται γιατὶ ἡ Ἀμερικὴ εἶναι μιὰ μεγάλη χώρα ἀλλὰ μὲ μιὰ γλῶσσα, ἕνα πολιτισμό, ἕνα νόμο. Δὲν ὑπάρχουν τελωνειακοὶ φραγμοὶ καὶ τὰ κέρδη τὰ ἐπιτρέπουν ὅλα αὐτά.

Ὅπως ὁ μέσος ἄνθρωπος παντοῦ ἔτσι καὶ ὁ Ἀμερικανὸς εἶναι εἰρηνόφιλος, καὶ πιστεύουν στὴν ἐλευθερία ποὺ δὲν νοεῖται χωρὶς τὴν ἐλευθερία τῶν ἄλλων γιατὶ ὅπως εἶπε ὁ μεγάλος συμπατριώτης τους Ἀβραὰμ Λίνκολν «κάποτε τὰ βάρη θὰ ἀρθοῦν ἀπὸ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων καὶ τότε πρέπει ὅλοι νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς εὐκαιρίας».

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

Ἡ ὁλοὲν αὐξανομένη ἀνάπτυξις τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς ζητήσεως ἀρίστης ποιότητος προϊόντων πετρελαίου. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν της αἱ ἀμερικανικαὶ ἑταιρίαι πετρελαίου συνεχῶς ἐπεκτείνουν τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν διϋλιστηρίων των. Ἀνωτέρω τὸ τεράστιον διϋλιστήριον τῆς ἑταιρίας «Σίτις Σέρβις» εἰς τὴν λίμνην Τσάρλς τῆς Λουϊζιάνας, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἐπεξετάθη

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ

Τὸν ἔρανον ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου (τοποθεσίας Λάγγουρα) Πατρῶν, ὅστις θὰ διεξαχθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν τὸ Σάββατο ὁ̔ην Ἰουνίου, διὰ κουπονίων εἰς οἰκίας καὶ καταστήματα

(Ἡ Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνεγέρσεως)

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δημοσιεύματος τοῦ ἰατροῦ κ. Τσιριγώτη, παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως καταχωρήσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὰ κάτωθι:

Ὁ κ. Τσιριγώτης ἰσχυρίζεται ὅτι ἐχορήγησεν ἰατρικὴν βεβαίωσιν εἰς τὸν μουσικὸν Παπαγιαννάκην ὃν ἐπεσκέφθη τὴν Μεγ. Πέμπτην 30—4—59 κατ' οἶκον, ὡς ἰατρὸς τοῦ ΙΚΑ καὶ εὗρεν αὐτὸν πάσχοντα ἐξ ἐντόνου πλευροδυνίας, συνεπείᾳ χολοκυστοπαθείας καὶ συνέστησεν ἀποφυγὴν πάσης πνευμονικῆς κοπώσεως.

Λυποῦμαι διότι ἀναγκάζομαι ν' ἀνασκευάσω δημοσίᾳ τ' ἀνωτέρω καθ' ὅσον: 1) Ἡ ἀνωτέρω βεβαίωσις ἐδόθη οὐχὶ τὴν 30—4—59 ἀλλὰ τὴν 1ην Μαΐου, δηλαδὴ τὴν Μεγ. Παρασκευήν.

2) Ὅτι δὲν ἐδόθη ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἰατροῦ τοῦ ΙΚΑ ἀλλ' ὡς ἰδιώτου ἰατροῦ.

3) Ὅτι οὐδὲ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ΙΚΑ ἀναφέρεται τοιαύτη ἐπίσκεψις, δι' ἣν θὰ ἔπρεπε νὰ προσομοιοθῇ ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς τὸ οἰκεῖον τριπλότυπον τοῦ ἱδρύματος.

4) Ὅτι ἐν τῇ βεβαιώσει οὐδαμῶς γίνεται λόγος περὶ χολοκυστοπαθείας, οὐδὲ περὶ ἀποφυγῆς πνευμονικῆς κοπώσεως, ἀλλὰ μόνον ὅτι ὁ ἀσθενὴς πάσχει ἐκ πλευροδυνίας μετὰ δυσπνοίας καὶ δέον ν' ἀποφύγῃ οὗτος πᾶσαν κόπωσιν ἐπὶ διήμερον τοὐλάχιστον. Ἑπομένως ἡ προσπάθεια διαστολῆς μεταξὺ ἀπαγορευθείσης δῆθεν πνευμονικῆς κοπώσεως καὶ ἐπιτραπείσης ἄλλης ἐργασίας, ἐπενοήθη ἐκ τῶν ὑστέρων.

5) Ὅτι ἀπαγορευθείσης πάσης κοπώσεως ἐπὶ διήμερον τοὐλάχιστον ἤτοι Μεγ. Παρασκευὴν καὶ Μεγ. Σάββατον, ἔδει ὁ δῆθεν ἀσθενὴς νὰ παραμείνῃ ἐν ἀναπαύσει, ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν Μεγ. Παρασκευὴν παρηκολούθησε τὴν ἐκφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου Πανταν ἀσσης, διευθύνων τὴν μπάνταν τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἐκτελέσας δηλαδὴ ἐργασίαν ἐπίπονον, τὴν δὲ πρωΐαν τοῦ Μεγ. Σαββάτου ἐξετέλεσεν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Δημοτικὴν Μουσικήν, καθ' ὁδὸν μὲ τὸ ὄργανόν του, ἐκλιπούσης προφανῶς καὶ τῆς πλευροδυνίας καὶ τῆς δυσπνοίας καὶ εἰς ἔνδειξιν παραθέτω αὐτούσιον τὸ κείμενον τῆς βεβαιώσεως:

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος ἰατρὸς Τσιριγώτης Παναγ., βεβαιῶ ὅτι ἐπισκεψάμενος σήμερον τὸν Παπαγιαννάκην Νικόλ., εὗρον αὐτὸν πάσχοντα ἐξ ἐντόνου πλευροδυνίας μετὰ δυσπνοίας, γνωμοδοτῶ ὅπως οὗτος ἀποφύγῃ πᾶσαν κόπωσιν ἐπὶ διήμερον τουλάχιστον.

Πάτραι 1—5—59

Ὁ Ἰατρὸς

ὑπογραφὴ «Π. Τσιριγώτης»

Τέλος λυποῦμαι διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀναφέρω ὅτι πράγματι ὁ ἰατρός μοι εἶπεν ἀπὸ τηλεφώνου ὅτι ἐξέδωκε τὴν βεβαίωσιν χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὸν μουσικόν, βασισθεὶς εἰς τὰ λεγόμενα αὐτοῦ, «ὅτι τοῦ πονοῦν τὰ πλευρά κ.λ.», παρεπλανήθη δὲ οὗτος κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν παραστάσεων τοῦ Παπαγιαννάκη. Τότε ἐπρότεινα εἰς τὸν κ. Τσιριγώτην ν' ἀποσύρῃ τὴν βεβαίωσιν, οὗτος δὲ ἐνῷ ἀρχικῶς ἐδέχθη, ἀκολούθως μετά τινας δισταγμοὺς ἠρνήθη.

Θλίβομαι βαθέως καὶ στενοχωροῦμαι διότι μὲ τ' ἀνωτέρω ἔρχομαι εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν κ. Τσιριγώτην τὸν ὁποῖον ἐκτιμῶ. Δυστυχῶς δὲν πταίω ἐγώ, παρ' αὐτοῦ ἐξηναγκάσθην, καίτοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπέφυγα ν' ἀναφέρω τ' ὀνομά του.

Μετὰ τιμῆς

Θ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΛΗΣΜΟΝΗΣΕ ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ

ΜΕΤΖ. Ὅλα θὰ μποροῦσαν νὰ συμβοῦν εἰς μίαν γυναῖκα, ἀλλ' ὅτι θὰ ξεχνοῦσε ποτὲ τὸ μωρό της ἡλικίας 5 μηνῶν εἰς ἕνα λεωφορεῖον, ἀσφαλῶς πρώτη φορὰ συμβαίνει. Πράγματι, μία νεαρὰ μητέρα καναδικῆς καταγωγῆς ποὺ διαμένει εἰς Σαὶν—Ἀβόλντ, ἐπιστρέφουσα εἰς τὸ σπίτι της ἀπὸ τὸ Μέτζ, λησμόνησε εἰς κάποιο κάθισμα κοιμώμενο μέσα εἰς ἕνα καλαθάκι τὸ κοριτσάκι της. Ὅταν κατόπιν τὸ ἀνεζήτησε εἰς τὰ διάφορα λεωφορεῖα ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπανεύρῃ, ὁπότε κατέφυγεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐκεῖ ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ μικρὸ εὑρίσκετο ἐν ἄκρᾳ ὑγείᾳ εἰς τὸ γραφεῖο «ἀδεσπότων ἀντικειμένων!»

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΔΥΟ ΑΝΔΡΕΣ ΕΝΩ ΕΧΟΡΕΥΟΝ!

ΟΥΕΛΛΙΓΚΤΩΝ. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς χοροῦ εἰς ἕνα νυκτερινὸν κέντρον τοῦ Οὐέλλιγκτων, δύο ἄνδρες, εὑρισκόμενοι εἰς τὴν πίσταν ἀπέθανον εἰς διάστημα λεπτῶν τῆς ὥρας ὑπὸ παραδόξους συνθήκας. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ἐνῷ ἐχόρευεν ἔκλινεν αἴφνης εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς νιάμας του καὶ κατέπεσεν εἰς τὸ δάπεδον. Εἰς τὰς σπαρακτικὰς κραυγὰς τῆς συγχορευτρίας του, ὅταν διεπιστώθη ὅτι οὗτος ἦτο νεκρός, ἐπῆλθε γενικὴ ἀναστάτωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κέντρου, ἕνας δὲ ἐκ τῶν θαμώνων πληροφορηθεὶς τὸ τραγικὸν γεγονὸς ἠσθάνθη τόσην λύπην, ὥστε κατέπεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ δάπεδον ἄπνους. Μετὰ τὸν τραγικὸν αὐτὸν θάνατον τῶν δύο χορευτῶν, οὐδεμία ὑπῆρχε πλέον ὄρεξις ὄχι χοροῦ ἀλλὰ καὶ παραμονῆς εἰς τὸ χορευτικὸν κέντρον ποὺ ἀποκαλεῖται τοῦ λοιποῦ «γρουσούζικο».

ΑΙ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΝΤΑΛΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ φήμη τοῦ γνωστοῦ ἐκκεντρικοῦ σουρεαλιστοῦ ζωγράφου Σαλβατὸρ Ντάλι, εἶναι γνωστὴ ὄχι μόνον εἰς τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Μία ἐκ τῶν μανιωδῶν θαυμαστριῶν του καὶ συγγραφεὺς τῆς βιογραφίας τοῦ Ἰσπανοῦ ζωγράφου, ἡ κυρία Φλὲρ Κόουλς Μέγιερ, ἠρώτησε τὸν Ντάλι ὕστερα ἀπὸ μίαν τελευταίαν διάλεξίν του εἰς τὸ «Πλανετάριουμ» τοῦ Λονδίνου, ἐὰν ἦτο πραγματικά... τρελλός, Καὶ ὁ παράξενος ζωγράφος ἔστριψε πιὸ πολὺ τὰ ἀγκυροειδῆ μουστάκια του καὶ ἀπήντησε: «Πολὺ πιθανόν, ἀλλὰ ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ ἐνὸς τρελλοῦ καὶ ἐμοῦ εἶναι ἡ... τρέλλα!».

ΕΔΟΘΗ ΨΗΦΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ

ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ. Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου θὰ δικαιοῦνται νὰ ψηφίζουν αἱ γυναῖκες καὶ εἰς τὴν λιλιπούτειον δημοκρατίαν τοῦ Ἁγίου Μαρίνου. Τοῦτο ἐπετεύχθη κατόπιν πολυμήνων ἀγώνων τῶν γυναικῶν τῆς Δημοκρατίας. Σημειωτέον ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἁγίου Μαρίνου δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 16.000 κατοίκους.

ΠΩΣ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ ΜΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ ΣΑΝ ΚΡΟΙΣΟΙ

ΣΙΚΑΓΟ. Θέλετε νὰ ζήσετε ἔστω καὶ μίαν ἡμέραν ὅπως ζοῦν οἱ Κροῖσοι Ἀμερικανοὶ πολυεκατομμυριοῦχοι. Μία ἑταιρία τοῦ Σικάγου σᾶς προσφέρει ὅλην αὐτὴν τὴν πολυτέλειαν ἀντὶ μόνον 15.000 δραχμῶν. Ἐπὶ 24 ὥρες τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν σας μία πελωρία «Κάντιλακ» μὲ τὸν ὁδηγόν της, σᾶς παραχωρεῖται μία θαυμασία ἔπαυλις εἰς μίαν κοσμικὴν πλάζ μὲ ἰδιωτικὴ πισίνα, μὲ ἀτμάκατο, μὲ γκαρνταρόμπες μὲ ὅλα τὰ εἴδη ἐνδυμασίας—σπὸρ καὶ ἐπίσημες—μὲ ὑπηρέτας, καμαριέρες κλπ. Μπορεῖτε, λοιπόν, νὰ περάσετε μία ἡμέρα σὰν ἑκατομμυριοῦχος, ἐὰν βεβαίως εἶσθε... ἑκατομμυριοῦχος καὶ διαθέτετε, τὶς 15 χιλιάδες δραχμές!

ΜΙΣ ΟΓΥΝΗΣ... ΠΕΤΕΙΝΟΣ ΦΥΛΑΞ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΡΥΣΗΣ

ΛΟΝ—ΛΕ—ΣΩΛΝΙΕ. Ἕνας πολύχρωμος κόκκορας εἶναι τὸ καθημερινὸ θέμα συζητήσεως εἰς τὴν Σουσόν, ἑνὸς μικροῦ χωρίου τῆς περιοχῆς... Οὗτος, καθήμενος εἰς τὸ ἐκ τσιμέντου πεζοῦλι τῆς δημοτικῆς βρύσης, ὑποδέχεται μὲ πολλὰ καὶ διάφορα κρωξορίσματα ὅλους ὅσους πλησιάζουν διὰ νὰ πάρουν νερό. Ἐν τούτοις, ὁ ἐν λόγῳ πετεινὸς εἶναι μέχρις ἀηδείας... μισογύνης! Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ πλησιάσῃ γυναῖκα εἰς τὴν βρύση διὰ νερὸ χωρὶς νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ φύλακος κόκκορα, ὅστις μόνον τῇ ἐπεμβάσει ἀνδρῶν εἶναι δυνατὸν νὰ «ἐπιτρέψῃ» τὴν ὕδρευσιν τῶν γυναικῶν τῆς Σουσόν! Ἡ εἴδησις, ὅμως, δὲν ἀναφέρει ἂν ὁ κόκκορας αὐτὸς συμπεριφέρεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ εἰς τὶς... κόττες!

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 40 ΕΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πρὸ 40 ἐτῶν, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1919 συνεστήθη ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν ὡς ἕνας αὐτόνομος διεθνὴς ὀργανισμὸς ἀφιερωμένος εἰς τὸ ἔργον τῆς βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Προοδευτικοὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν Βρετανίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ ἄλλας χώρας ἤδη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπεστήριξαν τὴν ἰδέαν νὰ γίνουν ἐνέργειαι διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου. Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ποὺ ὡδήγησαν εἰς τὴν σύστασιν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὸ Τμῆμα Ἐργασίας τῆς βρετανικῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν Εἰρήνην ἦτο κυρίως ὑπεύθυνον διὰ τὴν κατάστρωσιν τοῦ μοναδικοῦ καὶ ἐξαιρετικῶς ἀποτελεσματικοῦ καταστατικοῦ τῆς ΔΟΕ.

Ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία πρὸ τῆς πρώτης Διεθνοῦς ἔγινε κυρίως μὲ χρήματα καὶ προσωπικὸν ποὺ διέθεσεν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις. Ἡ ΔΟΕ δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἕνα διακυβερνητικὸν ὀργανισμόν.

Ἀντιπρόσωποι ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν καθὼς καὶ κυβερνήσεων λαμβάνουν μέρος εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐργασίας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ συνέδρια τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως Ἐργασίας καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου τῆς ΔΟΕ. Ἡ ΔΟΕ εἶναι ὁ μόνος διεθνὴς ὀργανισμὸς μὲ τὴν τριμερῆ αὐτήν διάρθρωσιν.